

פרשת כי תשא

והלוחות מעשה (לב, טז)

מם' וסמך' שבלוחות בנס היו עומדים:

הגמרא במסכת שבת דף קד' אומרת וקובעת :

גופא א"ר חסדא מ"ם וסמך' שבלוחות בנס היו עומדין :

הקדמה- דע שיש הבדל מהותי בין לוחות ראשונות לאחרונות- ראשונות ה'כתב' היה חרוט ולמעשה האות בנגטיב אינה נמצאת ואין לה כל ממשות והתוך שלה נשאר בשמים ופרח אחר כך באוויר בשבירתו, לעומת הכתב שבלוחות השניות שבהם היה כתב שלמעשה יש לאות מאסה והכתב מכסה את האבן או הקלף שמחיתיות זנן היסוד שאות בסת"ם צריכה להיות מוקפת גוויל.דהיינו מתחתיה קלף והיא מכסה את השטח שמתחתיו.

שאלות:

מה לי אם הם עמדו בנס, הלוא נשתברו לוחות אלו והאותיות פרחו באוויר? אך נדע ששבירי הלוחות מונחים בארון וקדושתן העליונה בה נמצאת אך צורה של אות אין כאן אולי מחמת גודל הקדושה שכלי העולם הזה אינם יכולים להכיל את עוצמת האור הגדול הזה והתוצאה היתה שבירתם.

למה דווקא אותיות אלו הם' והס'?

האם ם' ו ם' רומזים לכוחות הטומאה? (סמאל) שהרי עדיין יש לו שליטה בעולם ובאמת עומדים הם כוחות טומאה אלה רק בנס, כי במציאות האמיתית אין להם כל אחיזה והוא ניזון רק מהתקרבותו לקדושה אך עומדים הם בנס בזכות שיש בהם תפישה כל שהיא והתדבקות אל הקדושה כדוגמת הזבובים הנצמדים בשקיקה אל הדבש.

האם חז"ל רצו ללמדנו את צורת הכתב שהיה בלוחות, או מקופל כאן רעיון עצום על הנס המיוחד שהכתב החרוט בלוחות והאותיות שלמעשה לא היו אלא התהוו בחוסר ה"חומר" כביכול של הלוחות והכל כאן נס אז מה מיוחד דווקא במ' וס'? כל האותיות הלוא נחרטו בנס באותה אבן אלוקית.??

אמת שם' וס' אותיות סגורות והכתב שלהם מנתקם מהחוץ ויש להם פנים כמו אי המוקף ים, אך האם יש עומק רעיוני באותיות אלו?ודאי ועוד נגיע בע"ה.

דע שמנצפ"ך הם המשך הגימט' של המאות אחרי הת' ודע ש& ך' = 500 ומ' סופית שווה 600 וס' שווה 60 האם יש כאן קשר של 60 כפול 10? אולי & 600 אלף& אולי ששה צדדים לקוביה אולי, 6 טפחים היו הלוחות&? ס' = 60 ם' = 40 ביחד 100.מה זה אומר?

'מס'- צריכים לשלם ובלעדיו לא קיימים חיים באורגניזם של הכלל.

אולי- בדרך הטבע אדם חייב להיות מחובר לכח עליון אך אם הוא סגור מכל רוחותיו כדוגמת הם' וס' אין זה כי עומד הוא בנס ולא טבעי הוא.

היש קשר בין 'מס' ל 'נס'? כך נראה לומר: אדם צריך שיהיה דבר ה' על ליבו יש דברים הנחקקים בלב ויש הנכתבים על הלב. ונמצא שצריך שתהיה המציאות הזו של קירבת האדם לה' אם איזו שהיא אחיזה ממשית עם עשייה בעולם הזה כי אדם שאין לו אחיזה והכל ערטילאי ללא קשר מציאותי ופיזי הוא נקרא עומד בנס . יש כאלה דתי בלב. אך המתבונן בהדרכת חז"ל בעשיית מצוות ישכיל לראות איך יש צורך תמיד בעשייה ממשית שתהיה בית אחיזה כדי לא להסתמך על הנס ולהתבסס קודם כל על הכוחות הנמצאים והטבעיים.והלוחות מעשה אלוהים הוא חרות ... ר"ת מאה שזה מ+ס = 100=60+40 מדהים.